

vine branches; and laid thin wet lairs of wool on his heart, to prevent his sudden dissolution: yet was he suddenly burnt, together with the book of the law.

Mourn, O ye people, who have not yet been entirely forsaken, for the meek were slain, and their blood was spilt: it was for the sake of God that they willingly suffered martyrdom, as was the case of the martyr Rabbi Chutspith, the interpreter.

O let trembling seize all who hear, and let every eye flow with tears, and all joy be turned to mourning, for the murder of Rabbi Elazar son of Shamuang.

The sons of voluptuousness have destroyed us, and made us desolate: they persecuted us more than any of the kings of the earth, and slew immense numbers of us, when they murdered Rabbi Judah son of Damah.

They strove with all their might to oblige us to break the commandments: they refused to accept money for redemption, but insisted on the lives of those who were eloquent in the law, as was Rabbi Yishbab the scribe.

My enemies and oppressors have afflicted me, and sated themselves with my delicacies; but gave me hemlock, wormwood, and gall to drink, when they murdered Rabbi Chaninah son of Chachinay.

Thou hast said, That the house of Jacob shall be a fire, and the house of Joseph a flame;¹ but now the light of their fire is quenched; for the enemy agreed in enmity to massacre the ten righteous persons, with Rabbi Judah son of Baba.

The groaning of the wounded, whenever the decree of our destruction goeth forth, is heard in every generation: when they cry unto us, Depart ye, who are unclean as the pollution of reptiles. Whence then shall my help come? My help is from the LORD who made heaven and earth.

Zion said: My iniquities have overtaken me, and my children are gone into a strange land; but although my transgressions are

¹Obad. i. 18.

בְּחִבְלֵי זְמוּרוֹת פָּרְכוּ גְלָמוֹ . וּסְפוּגִין שֶׁל צֶמֶר שָׂמוּ עַל
לְבוֹ לְעֵכֶב עֲצָמוֹ . מִיַּד נִשְׂרַף וְסִפֵּר תּוֹרָה עִמּוֹ :

קוֹנְנוּ עִם לֹא אֶלְמָן . כִּי עֵינָיו הִרְגוּ וְשִׁפְף דָּמָן . לְשֵׁם
שָׁמַיִם מָסְרוּ עֲצָמָן . בְּהַרְיַת רַבִּי חֲצִפִּית הַמְתַּרְגְּמָן :

רָעַדָה תַּאֲחִיזוּ כָּל-שׂוֹמְעֵי שְׁמוֹעַ . וְתוֹיֵל כָּל-עֵינֵי דָמַע
דָּמוֹעַ . וְיִהְיֶה לְאֶבֶל כָּל-שֹׁשְׁעֵי שְׁמוֹעַ . עַל הַרְיַת רַבִּי אֶלְעָזָר
בֶּן שְׁמוּעַ :

שִׁחַתְנוּ בְנֵי עַדִּינָה שׂוֹמְמָה . וְהִרְעוּ לָנוּ מִכָּל-מַלְכֵי
הָאָדָמָה . וְהִרְגוּ מִמֶּנּוּ כַּמָּה וְכַמָּה . בְּהַרְיַת רַבִּי יְהוּדָה
בֶּן דָּמָא :

תִּקְפוּ עָלֵינוּ מִצוֹת לְהַפֵּר . וּמֵאֲנוּ לְקַחַת הוֹן וְכֹפֶר .
כִּי אִם נַפְשׁוֹת הוֹגֵי אִמְרֵי שִׁפָּר . כִּמוֹ רַבִּי יִשְׁבָּב הַסּוֹפֵר :

יְחִיתוּנִי צוֹרְרֵי וּמְעַנֵּי . וּמְלֵאוּ כְּרִיסָם מֵעֵדְנִי . וְהִשְׁקוּנִי
רוֹשׁ וּמֵר וּלְעֵנִי . בְּהַרְיַת רַבִּי חַנִּינָא בֶּן חַכִּינָאִי :

דְּבַרְתָּ בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה . הֵן עָתָה אִשׁ
אוֹרָם בָּבָה . כִּי הֵם הִסְקִימוּ לְהַרוֹג עֲשָׂרָה צְדִיקִים
בְּאִיבָה . עִם רַבִּי יְהוּדָה בֶּן כְּבֵא :

נִאֲקַת חֲלָל בְּכָל-דּוֹר בְּכָל-יּוֹן וְחַרְץ . סִירוּ טָמֵא קָרְאוּ
לָמוּ בְּטָמְאֵת הַשָּׂרֵץ . מֵאֵן יָבֵא עוֹרֵי . עוֹרֵי מֵעַם יִי
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קִינָה

.23

אִמְרָה צִיּוֹן . מִצִּיּוֹנִי עוֹנֵי . לְאֶרֶץ אַחֲרֵת . יְצִיּוֹנִי

great and my presumptuous sins abundant, yet, "Where is thy former tender-kindness, O LORD?"

The LORD answered: Zion, the house of my rest, I called thee my peculiar people; but thou wouldst not attend to my reproof, for this my wrath is poured out, "Because thou hast forsaken my law."

Zion said: My hope faileth; my light is darkened, my sun is covered with gloom; when I hear my orphans screaming in terror, I exclaim, "Hath then God forgotten to be gracious? Hath he in wrath shut up his tender mercies for ever?"

The LORD answered: Thou hast multiplied thy abominations, and art become vile in the sight of thy husband, who is thy Maker, by the multitude of thy trespasses; those who dealt treacherously with thee are those who came out of thy bowels; "Thy own children hastened to be thy destroyers and desolators."

Zion said: For which shall I weep first? Whether for the desolation of my sanctuary, or this dreadful captivity? If unto thee, O my holy Rock, who hast caused this consummation; "Thou hast covered thyself with a cloud, that my prayer may not pass unto thee."

The LORD answered: Lo! thou art caught in thy own snare: and by the greatness of thy selfish sins hast thou caused the desolation of thy sanctuary; the sins of thy youth are also visited by the Holy One, thy protector, "Because thou hast gone aside to uncleanness with another instead of thy husband."

Zion said: What can I answer? or what can I say? For by the multitude of my iniquities my joy is turned to mourning; with a perturbed heart then will I loudly complain for the desolation of my dwelling; "For instead of peace I am sorely afflicted with bitterness."

The LORD answered: Thy security was fictitious; for thy adversaries and those who hated thee were confederate in counsel against thee; this I revealed unto thee, by the horrid and dreadful denunciations of all my prophets.

בְּנֵי יְהוָה וְאִם נִבְרָו פְּשָׁעֵי וְהִרְבִּיתִי זְרוּגֵי אֵיחָה חֲסֵדֶיךָ
הִרְאֵשְׁנִים :

וַיֹּאמֶר יְיָ צִיּוֹן בֵּית מְנוּחָתִי סִגְלַת עַמִּים אוֹתְךָ
קָרָאתִי לֹא אֲבִית לְתוֹבַחְתִּי לְזֹאת חֲמַתִּי שִׁפְכָתִי
עַל עֲזָבְךָ אֶת תּוֹרָתִי :

אָמְרָה צִיּוֹן תִּקְוָתִי אֲמַלְלָה חֲשָׁכוּ מְאוּרֵי וְשִׁמְשֵׁי
אֲפַלְהָ בְּשִׁמְעֵי קוֹל יְתוּמֵי צוֹעֵקִים בְּחִלְחָלָה הַשְׁכַּח
חַנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאָף רַחֲמֵי סֵלָה :

וַיֹּאמֶר יְיָ הִרְבִּית שְׁקוּצֶיךָ גַּמְאָסֶת בָּרַב מַעַלְלֶיךָ
בְּעַלְיֶיךָ עֲשִׂיךָ וּבְגִדְרֵיךָ בּוֹגְדֶיךָ יוֹצְאֵי מַעֲיָךָ מִהָרוּ
בְּגִיךָ מִהָרְסֶיךָ וּמְחַרְבֵיךָ :

אָמְרָה צִיּוֹן וְלִמִּי אֲבַכָּה תַחֲלָה אִם לְשִׁמְמוֹת קִדְשֵׁי
אוֹ לְנִלוֹת הַנִּפְלְאוֹה־אִם לָךְ צוּר קְרוּשֵׁי אֲשֶׁר עָשִׂית
כָּלָה סִכְתָּה בְּעֵזְנְךָ מַעֲבוֹר תַּפְלָה :

וַיֹּאמֶר יְיָ הִן גִּלְפָדַת בְּמִקְשֶׁךָ וּבַעֲצָם בַּצֵּעַךָ חָרַב
מִקְדְּשֶׁךָ וְחִטָּאת נְעוּרֶךָ פָּקַד צוּר קְרוּשֶׁךָ יַעַן־שָׁטִית
טָמְאָה תַחַת אִישׁךָ :

אָמְרָה צִיּוֹן מִה־אֲעֲנֶה וּמִה־אֲמַר כִּי בָרַב עוֹנֵי גִילֵי
לְאֵבֶל הוֹמַר וְעַל שִׁמְמוֹת מְכוֹנֵי אֲצַעַק בְּלֵב חֲמַרְמַר
הִנֵּה לְשִׁלוֹם מֵר לִי מֵר :

וַיֹּאמֶר יְיָ מִמִּטְחָה נִכְחַד כִּי צָרָךְ וְעַרְךָ נוֹסְרוּ יַחַד
גְּלִיתִי אֲזַנְךָ בְּמוֹרָא וּפְחַד דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים פֶּה אַחֵר :

Zion said: Wo is me, because of my iniquities; for I acknowledge the truth and justice of the desolation of my palace; but though I have transgressed, and my iniquities are abundant, yet, "Will God cast me off for ever?"

[The LORD answered: Be comforted in thy captivity; and though, because of thy sin I have made thy dwelling desolate, yet will I remember thee for good, and turn thy captivity; "For there is hope for thy descendants." *For there is hope, &c.*]

To the divine presence ascended our loud complaint; alas, wo is me! For the burning of the law commence a bitter lament; alas, wo is me! For the loss of the houses of assembly, and the death of the men of wisdom, alas, wo is me! For the slaughter of our youths, and the murder of the righteous, alas, wo is me! For the destruction of our sanctuaries utter ye heart-felt lamentations; alas, wo is me! For the pregnant and nursing women, who languish for food, alas, wo is me! For the sucking babes, who thirst for water, alas, wo is me! Wo! because of the mighty destruction which spared not children under tuition, alas, wo is me!

Alas, wo is me, because of the wickedness of my deeds; alas, wo is me, for the capture of my babes. How is my life spent in misery, since even every nameless one judgeth me; I have become as a slave whilst these rule, and I know not who is lord to me; one domineereth, the other oppresseth, and the third acteth towards us with presumptuous wrath; wo me! mother, that thou hast borne me, a man of strife and contention. *Alas, &c.* I will weep day and night, because my affliction endureth so long; why didst

אמרה ציון · אוייה לי על עוני · כי באמת וצדק · חרבו
ארמוני · אף אם פשעתי · ורבו עוני · הלעולם · יזנח
אדני :

ויאמר · התנחמי בגלותך · ואם בחטאתך · החרבתי
נותן · לטובה אנכרכי · ושבת את שבותך · ויש תקנה ·
לאחריתך · יש

לשבינה עלתה · ויללה בי רבתה · אללי לי · אוייה לי :
לשרפת תורה · שאו קינה מרה · אללי לי · אוייה לי :
לבתי כנסיות · ובעלי תושיות · אללי לי · אוייה לי : להרג
בחורים · ושחוטת הבשרים · אללי לי · אוייה לי :
לחרבן מקדשים · שאו קינים קשים · אללי לי · אוייה
לי : להרות ומניקות · נפשותם שקקות · אללי לי ·
אוייה לי : ליונקי שדים · כי צמאו למים · אללי לי ·
אוייה לי : אוי לעצם חרבן · לתינוקות של בית רבן ·
אללי לי · אוייה לי :

קינה לקהל

25

אללי לי אללי · על רוע מעללי · אללי לי אללי · על
שבי עוללי : איברה בלו בגון חיי · וכל-בלי שם בי
ידון : הייתי כעבד והם משלים · ולא ארע מי לי ארון :
זה רודה וזה מרדה · וזה עשה בעברת ירון : אוי לי
אמי כי ילדתיני · איש ריב ואיש מרון : אללי בכה אבקה